

прямолінійний, зменшення залишкової вартості, прискорене зменшення залишкової вартості, кумулятивний, виробничий [4].

МСБО 16 «Основні засоби» передбачено використовувати три методи нарахування амортизації необоротних активів: прямолінійний метод, метод зменшення залишку та метод суми одиниць продукції. Хоча МСБО 16 не заборонено використовувати й інші методи, які підприємство вибере самостійно. Проте необхідно, щоб використаний метод амортизації відображав очікувану форму споживання майбутніх економічних вигід від цього активу суб'єктом господарювання [5].

Таким чином, розрахунок амортизації здійснюється з огляду на теорію зносу, пошкодження і старіння активів. Унаслідок використання і з часом об'єкти втрачають свої попередні властивості й перестають функціонувати як узгоджений механізм. Старіння необоротних активів буде відбуватись незалежно від волі й бажання власника необоротних активів, що є причиною нарахування амортизації на них. Метод амортизації повинен відображати втрату вартості необоротних активів унаслідок його старіння.

Список використаних джерел: 1. Національне положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 7 лютого 2013 р. № 73. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>. 2. The Wear and Tear Theory of Aging. URL: <https://www.verywellhealth.com/wear-and-tear-theory-of-aging-2224235>. 3. Wear and Tear Theories of Aging. URL: http://www.programmed-aging.org/theories/wear_and_tear.html. 4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: затверджено наказом Міністерства фінансів України 27 квітня 2000 р. № 92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>. 5. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014.

УДК 657

О. М. Гай, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку

А. О. Кравченко, студентка

Центральноукраїнський національний технічний університет, м. Кропивницький, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ МАЛИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ В УКРАЇНІ

Ключові слова: облік, малі підприємства, міжнародні стандарти фінансової звітності.

У загальній чисельності суб'єктів підприємницької діяльності лівова частка належить малим підприємствам. Так, на 2018 рік до 95 % підприємств України були малими. За статистичною інформацією на 2018 рік понад 80 % малих підприємств України здійснювали діяльність у сфері оптової та роздрібною торгівлі [1], натомість у Кіровоградському регіоні найбільше малих підприємств функціонують у галузі сільського господарства [2].

На створення та розвиток малих підприємств вплинула державна політика підтримки малого підприємства, зокрема запровадження спрощених систем обліку й оподаткування. В Україні досі триває процес реформування бухгалтерського обліку, запровадження гармонізації та стандартизації. Гармонізація передбачає нівелювання в аналогічних стандартах країн – членів співтовариства. Країни ЄС гармонізують системи обліку через формування та дотримання нормативних документів – директив ЄС.

У світовій практиці міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) не отримали значного поширення серед малих підприємств. Стандарти для малого і середнього бізнесу прості і інтуїтивно зрозумілі. У них відсутні правила обліку тих операцій, з якими малий і середній бізнес не зустрічається. Враховуючи, що малими і середніми можна назвати 95 % всіх компаній у світі, стандарти для малого й середнього бізнесу отримають широке поширення в найближчому майбутньому.

Перспективним напрямом реформування системи бухгалтерського обліку є встановлення порядку ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності за єдиними правилами для всіх суб'єктів, а винятком можуть бути підприємства, які за масштабами господарської діяльності або публічністю діяльності матимуть право на спрощений порядок.

У межах загального принципу застосування спрощених підходів ведення обліку малими підприємствами розроблено стандарт для малого та середнього бізнесу. П(С)БО 25 [3] має відмінність від МСФЗ для малих та середніх підприємств та неповною мірою відповідає директивам ЄС за цим напрямом. Після впровадження П(С)БО 25 у фахових колах сформува-лось негативне ставлення до можливості реалізації малими підприємствами уніграфічної па-радигми і формування фінансової звітності без ведення обліку на засадах подвійного запису (форма звітності МС). На наше переконання, серед малих підприємств є такі, для яких такий підхід є обґрунтованим, проте потребують уточнення критерії надання права застосування такого підходу. На наш погляд, цей підхід є прийнятним для сільськогосподарських підпри-ємств, що є мікропідприємством та не використовує найману працю.

Аналіз облікової практики обстежених малих підприємств свідчить про невиваженість облікової політики та низький рівень інформаційного забезпечення управління. Так, у 90 % обстежених малих підприємств накази про облікову політику відсутні, не формалізовано рі-шення щодо застосування спрощеного плану рахунків. Рішення щодо застосування спроще-ної системи оподаткування не ґрунтується на відповідних аналітичних процедурах. Біль-шість респондентів визнають аргументом щодо вибору спрощеної системи оподаткування, відсутність необхідності при веденні бухгалтерського обліку дотримання норм облікових стандартів та уникнення відповідальності за їх порушення при здійсненні фіскальних переві-рок. За цих умов спрощений характер формування звітності відіграє позитивну роль, але ні-велюється функція обліку як інформаційного забезпечення управління на всіх його рівнях.

Огляд літературних джерел щодо сутності та значення малих підприємств для країн із ринковою економікою дає підстави стверджувати, що в цьому секторі перспективну й зна-чущу силу, розвиток якої сприятиме покращенню соціально-економічного стану в країні. Не-зважаючи на широке обговорення проблем малого підприємництва, існують розбіжності в поглядах науковців щодо класифікаційних ознак, а термінологія з цього питання залишається остаточно не визначеною на законодавчому рівні.

Дискусійним є питання застосування малих підприємств України МСФЗ для малих та се-редніх підприємств. Ми приєднуємось до погляду Іллі Тарана, який вважає що ті підприємс-тва, які хочуть застосовувати МСФЗ для малих та середніх підприємств добровільно замість П(С)БО, можуть зробити це в будь-який момент відповідно до чинного Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [4].

У межах реформування політичної системи в Україні спостерігається тенденція посилен-ня до фіскального контролю діяльності суб'єктів малого підприємництва. У цьому зв'язку потребує уточнення класифікація малого підприємництва та прийняття рішень щодо фіска-льного контролю, що має ґрунтуватись на необхідності забезпечення умов його розвитку, який, безперечно, стосується обліку та оподаткування.

Список використаних джерел: 1. Діяльність суб'єктів великого, середнього, малого та мікро-підприємництва 2017 рік: статистичний збірник. Київ: Державна служба статистики України, 2018. 343 с. 2. Кількість суб'єктів господарювання в Кіровоградському регіоні за видами економічної дія-льності у 2017 році. *Сайт Головного управління статистики у Кіровоградській області*. URL: http://www.kr.ukrstat.gov.ua/?r=stat/2018/10/finans/stat_inf_rik_finansy18. 3. Положення (стандарт) бух-галтерського обліку 25 «Спрощена фінансова звітність»: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2000 р. № 39. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0161-00>. 4. Таран І. Реалії: «... я поки що не бачив ситуацій, де б місцеві особливості унеможлилювали застосування МСФЗ». *Практика МСФЗ*. 2019. № 9. URL: <https://ibuhgalter.net/material/818/16178>.

УДК 657

М. Г. Кірданов, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК (ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ)» ЗА ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Ключові слова: компетентнісний підхід, компетенція, дистанційна форма навчання, бухгалтерський облік.

Змістом вищої освіти є надання «систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних